

Протокол

№

гр. София, 26.03.2012 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 26.03.2012 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова и при участието на
прокурора ПОПОВСКА, като разгледа дело номер **6934** по описа за **2010**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:
На именното повикване в 14.05 ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ – М. Т. М., редовно уведомен, се явява лично.

ОТВЕТНИКЪТ – СДВР, редовно уведомен, се представлява от юрк. Г. и юрк. Б. с
пълномощно по делото.

За СГП се явява прокурор Поповска.

Страните /поотделно/ и прокурорът - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА, че същото е отложено за събиране на доказателства.

ДОКЛАДВА докладна записка с приложения от ответника от 28.12.2011 г.

Ищецът – Запознат съм с приложените към докладна записка писмени доказателства.
Не оспорвам съдържанието на докладната записка. Моля да не приемате Правилника за
вътрешен ред. Той няма правна стойност. Не е нормативен акт по смисъла на чл. 75,
ал.1 от АПК. Пледирам, че е подправен, изработен за нуждите на процеса. Не става
ясно кой е приел този правилник. Началникът не разполага с нормотворческа
компетентност. Всяка страна може съдебно да се позове на нищожност.

Юрк. Г. и юрк. Б. – Съгласно Инструкцията за задържане на лица задължително се
изготвя такъв правилник за вътрешния ред. Има подпис на началник, а в случая това е
извадка. Можем да представим оригинала за сверяване.

Ищецът – Кой е приел този нормативен акт?

Юрк. Г. и юрк. Б. – Издаден е от началник на Районното.

Ищецът – Началникът не е овластен със закон да приема нормативни актове. Безспорно може да се приеме правилника като нормативен акт, защото нормите в него имат многократно правно действие, но началника няма нормотворческа компетентност. Моля да не го приемате. Той е нищожен. Органите трябва да действат само в своите правомощия. Оспорвам, че не го е издал началника. Това не фигурира в нормативната уредба. Проучвах нормативната уредба на МВР. Не става въпрос за такъв правилник.

Юрк. Г. и юрк. Б. - Да ни се даде възможност да представим доказателства за начина, по който е издаден и оповестен правилника.

Прокурорът – Не възразявам да се приемат доказателствата, с тези указания към ответника да ангажира доказателства относно правилника.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените с писмо от 28.12.2012 г. от ответника доказателства описани в докладна записка.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ответника 7 дни преди сл.с.з. да представи доказателствата относно приемането и оповестяването на представения правилник.

Явяват се призованите свидетели Т. Л. М. и В. С. Г..

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към снемане самоличността на свидетелите:

Т. Л. М., ЕГН [ЕГН], [населено място], [жк], ет.3, ап.3.

В. С. Г., ЕГН [ЕГН], [населено място], [жк], вх.Д, ет.4, ап.85.

ПРЕДУПРЕДЕНИ за НО по чл. 290, ал. 1 от НК. Обещаха да кажат истината.

Съдът върна личните карти на свидетелите.

Свидетелят Т. М. излезе от залата.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на свидетеля В. С. Г..

Свидетелят – О. да кажа истината. Нямам отношение със страните. С ищеца живеем в един блок.

Ищецът – Имате ли спомен да съм бил задържан на метростанция „Л.” и какво Ви е възприятието за моето емоционално поведение по време на задържането?

Свидетелят - Да. Бях, с М., когато го задържаха. Помолих го да дойде с мен да си заредя картата за градски транспорт. Тръгнахме и някакъв полицаи ме спря. Пита М. да си извади личната карта. Той си я извади и полицаят почна да му вика. М. вика: „Ако ще ми взимате личната карта за проверка заповядайте, ако ли не имам си друга работа”. После ти изчакай, ти ела с мен. Влезнаха вътре. След около 5-10 минути дойде друг полицаи в кабинката и почнаха да се разправят. Единият полицаи почна да го удря и аз викам: „Какво стана”? И аз се уплаших. После той излиза. Единият полицаи го хвана за гушата. Другият го буташе отзад. Аз се уплаших. Другият полицаи ми вика: „Изчезвай”. Аз останах. Минаха се около половин час и дойде друга патрулка. Закараха го. Взеха му телефона и каквото имаше. Качиха го в патрулката и аз си тръгнах към къщи и казах на моя съквартирант, че са задържали М.. На другата сутрин дойде към 11.30 ч. пуснаха го и дойде до нас да си вземе ключа и чантата и целия го гледам посинен, недоспал. Викам му: „Какво стана?”. А той: „Не съм спал, на една пейка седях”. Викам му: „Спокойно”, той почна да реве. Той никога не е бил такъв. Сигурно не е могъл да го претърпи този инцидент. Очите му бяха подути, гушата зачервена,

викаше, че го боли стомаха, не е спал. Аз за пръв път го виждам така, защото живеем в един вход и все се засичаме. Да реве, да се тормози, 1 месец все за това ми говореше „В., да знаеш още не мога да го преодолея”. Викам: „Станало, каквото станало и аз се уплаших, пък не знам за тебе дето са те задържали”. И то общо взето за нищо. Зле беше, той нали е с гастрит и гастрита го болеше. Тогава не беше ял нищо. После като излизам той ми помага да си зареждам картата. По принцип като излизаме навън се срещаме, по стълбите. 2-3 пъти в седмицата се срещаме. Познаваме се от 3 години.

Ищецът – На метростанцията какво ми е било емоционалното поведение при задържането, направили Ви нещо впечатление?

Свидетелят – Нервиран, питах: „М., къде те водят?”, той вика: „Задържат ме”. Притеснен беше. Той не можа да побере какво става. Не е протестирал. На следващата сутрин дойде у нас да си вземе чантата и ключа. Поуспокои се и после пак започна да се разстройва. На метрото също беше така. Той вика: „За какво ме задържате?”. Те: „Е. тука за едни обяснения”.

Ищецът – Нямам повече въпроси.

Юрк. Г. и юрк. Б. - Когато бяхте на метростанцията полицаите провериха ли Вашата лична карта?

Свидетелят – Да.

Юрк. Г. и юрк. Б. – Известно ли Ви е да е взимал медикаменти за гастрит?

Свидетелят – За гастрита да, взима си. Ходил е на лекар. Оплаквал се е.

Ищецът – Ще представя епикриза.

Юрк. Г. и юрк. Б. - Сред личните му вещи имаше ли храни и напитки останали у вас?

Свидетелят – Не знам, той си носеше негови работи в чантата. Не мога да отворя и видя. Не знам какво е имало в тази чанта.

Прокурорът към ищеца – Защо си предадохте чантата?

Ищецът - Указанията на МВР бяха такива. Още на подлеза. Аз бях задържан с белезници.

Ищецът – При задържането имаше ли хора, свидетели?

Свидетелят – Да, имаше хора, но не ги познавам. Това беше на метрото, където продават билети, зад касата има охрана, там стана всичко. Малко преди това като го вкараха вътре почнаха да го дърпат. Самото задържане се осъществи вътре в стаята за охрана. Имаше минувачи, доста хора, които гледаха, имаше деца, възрастни. Той показа ЛК и вика: „Е., защото директно иска да говори с теб нещо по телефона”.

Ищецът – В стаята са ми поставени белези. С тях ли бях изведен до автопатрула?

Свидетелят – М. покрай касите с белезници.

Юрк. Г. и юрк. Б. - В стаичката за задържане ли бяхте или извън нея?

Свидетелят – Извън нея. Хващането за шията стана да го вкарат вътре в кабинката. Единият го хвана за гушата, другият го буташе отзад да влезе вътре. М. не оказва съпротива. Щорите бяха полуспуснати, както в момента в залата (съдебната) и видях единия полицаи да му посяга.

Прокурорът – Живеете в един блок. От кога?

Свидетелят – От 2006 г. съм аз, той много след това. Не мога да си спомня. Това е общежитие за сираци. Той дойде 2008 г. някъде там.

Прокурорът – Този инцидент кога се случи?

Свидетелят – На 17 август 2010 г. На другата сутрин го пуснаха. Моето мислене е, че полицаят се заяде едва ли не. Вика: „Вие какво си говорите?”. М. вика: „Ако ще приемете личната карта за проверка давам я”.

Прокурорът – Нямам други въпроси.
Съдът приключи с разпита на свидетеля Г..

В залата влиза другият свидетел Т. Л. М..
Ищецът – Това е свидетелят. Вероятно е допусната грешка при изписването на фамилното име К. вместо М..

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на свидетеля Т. Л. М..
Свидетелят – О. да кажа истината. Нямам отношения с ответника. С ищеца живеем в един блок.

Ищецът – Знаете ли за задържането през 2010 г.?
Свидетелят – Спомням си на сутринта съквартиранта ми беше казал, че М. са го задържали. Аз живея с В.. Последно се видяхме на следващата сутрин, за малко, тъй като аз работя. Бяха излезли с него. Аз тръгнах по мои задължения. После В. ми каза, че М. са го задържали. Попитах на какво основание, какво се е случило, защото обикновено той отиваше да върши работа. След това чантата, която беше в него си спомням остана в нас заедно с ключовете от неговия апартамент. Чантата беше вкъщи. На сутринта 17, 18 или 19, не си спомням, М. се прибира и минава през нас. Почуква ми на вратата и аз го виждам. Загледах го странно, защото очите му бяха много зачервени, корема го болеше, беше изнервен и аз исках да го попитам за чантата дали няма да си я вземе. Пред мен се оплакваше, че коремът го боли. Очите бяха подути, имаше белези по врата. Попитах го какво му се е случило. Той ми вика: „Не е за обясняване, няма да повярваш.” Беше много притеснен, поради това, че е бил задържан. Никога не е бил задържан и не е могъл да го преживее. Той е силно момче. Оплакваше се, че с крака е имал проблеми, защото в РУ, където са го задържали е стоял на пейка, нямало е никакви условия за пребиваване. Главата много силно го болеше, не е спал цяла нощ. Мислеше защо са го вкарали. Аз му казах: „Успокой се, всичко ще бъде наред, станало е недоразумение.” Той: „Не е така, аз не съм извършил нищо лошо”. Аз го успокоих. Казах му да отиде да си почине и забрави това което се е случило и да продължи напред. Той не та не, поне приблизително 1 месец ми натякваше как са го били вкарали. Аз му казах: „Забрави и продължи напред, случило се е”. И той пак: „Не е така, не са прави, аз не съм нищо лошо направил”. Това е, което мога да кажа.

Ищецът – Изпадал ли съм в рев на следващия ден?
Свидетелят – Да, разплака се, което аз дори самия не повярвах, че така ще се случи. Той се разплака пред мен, аз не съм го виждал да плаче, но на този ден го видях. Аз го попитах: „Защо не си дойде да си вземеш чантата после да не стане фал, но щом В. я е донесъл значи за мен нямаше никакви проблеми”.

Юрк. Г. и юрк. Б. – Докато беше задържан посещавали ли сте го? Защото тук (показват лист от преписката) е отбелязано.

Свидетелят – Не. Не съм, нямам спомен.

Юрк. Г. и юрк. Б. – г-н М. да е посещавал лекар?

Свидетелят – Не знам.

Юрк. Г. и юрк. Б. – Нямаме повече въпроси.

Прокурорът – Нямам въпроси.

Ищецът – Нямам повече въпроси.

Съдът приключи с разпита на свидетеля М..

Ищецът – По отношение на свидетеля М. имам информация, че е под домашен арест и не е редно да го критикуваме за неявяването му. Държа и на двамата свидетели. Те ще допринесат за изясняване на истината.

СЪДЪТ като констатира, че другите двама свидетели първият от тях А. А. е получил призовката едва на 20.03.2012 г. в деловодството на АССГ, а другият свидетел М. К. я е получил на 15.03.2012г. и предвид, че ищецът настоява за събиране на гласни доказателства от двамата свидетели намира, че разпитът на същите следва да бъде проведен в сл.с.з., като първият от свидетелите А. А. бъде редовно и своевременно призован преди датата на сл.с.з, а по отношение на другия свидетел М. А. К.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗИСКВА от М. К. в 7-дневен срок от получаване на съобщението да представи обяснения за неявяването си да свидетелства в дн. с.з. по делото.

ПРЕДУПРЕЖДАВА го че за неизпълнение разпорежданията на съда може да му бъде наложена глоба, както и да бъде доведен принудително за с.з.

Обстоятелствата по налагане на глоба и принудително довеждане на свидетеля съдът ще прецени след вземане обясненията на свидетеля.

Ищецът - По отношение на А. А. правя искане пред съда за принудително довеждане и глоба. Призован е 6 дни преди заседанието.

Съдът като съобрази изявлението на ищеца във връзка с правилата за призоваване на свидетели намира, че предупреждение за налагане на глоба при неявяване и принудително довеждане следва да се посочат и в призовката до другия свидетел А. А.

.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗИСКВА от А. А. в 7-дневен срок от получаване на съобщението да представи обяснения за неявяването си да свидетелства в дн. с.з.

ПРЕДУПРЕЖДАВА го, че за неизпълнение разпорежданията на съда може да му бъде наложена глоба, както и да бъде доведен принудително за с.з.

Ищецът – Остро възразявам. Не съм доволен от това, което постановихте. А. А. следва да бъде доведен принудително. По отношение на М. съм съгласен. Имам информация, че при него е по-сложно.

Съдът разясни на ищеца, че налагането на глоба и принудителното довеждане на двамата свидетели ще бъде преценено след срока за даване на обяснения от тях за неявяването в дн.с.з.

За събиране на доказателства

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА И НАСРОЧВА делото за 21.05.2012 г. от 15.00 часа, за която дата страните и СГП редовно уведомени от днешното съдебно заседание.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14.47 часа.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: